

- τοὺς πάντας ἐπροσφώνησεν ὅτι νάρματωθοῦσιν.
 τοὺς γὰρ υἱοὺς τοῦ ἐπαρέγγειλεν, αὐτὰ δέ τοις ἐλάλει·
 «Ἐπάρετε τὰς τέντας σας καὶ ἔλο σας τὸ φουσατόν
 246 καὶ πρὸς ἐκείνους | δράματε ἔνθα νά τοις εὐρήτε,
 247 ἐξάγκωνά τοις δέσατε καὶ φέρετέ τοις ὧδε.
 Καὶ μετὰ σοφρότητος ἐκίνησαν ἀπέκει
 καὶ ἀφ' ὄντης ἐπλήσιασαν μιλλίων ἕνα τόπον
 ἐλάλησεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Πάντουρκλον ἐκεῖνον
 τὸν πρῶτό τοις ἐξάδελφον πολλὰ ἡγαπήμενον.
 248 «Ἐπαρε σὺ τὸ φλάμπουρον νά τοις ἰδοῦσιν ἔλοι.
 Ἰδὼν δὲ πλῆθος ἀπειρον ὁ Πάντουρκλος ἐκεῖνος
 τὸ φούσατον ἐδείλιασεν, τὸν Ἀχιλλέαν λέγει·
 «Πολλὰ πουλίτζια, δέσποτα, τὸν κάμπον καταιδάινου
 καὶ οὕτως ἄς συντρίψωμεν ὡς ἰέραξ τὰ περδίκια.»
 249 Τοῦτον ὑπερεθαύμασεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν λόγον.
 Ἐσμίξασιν οἱ δώδεκα καὶ εὐθύς ἐπιλαλήσαν
 καὶ καθεξῆς τ' ἀλλάγια τὰ δέκα κατ' ἀξίαν
 καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐνέτρεχεν μόνος, μεμονωμένος
 250 καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγον «κρίμα θέλομεν ἔχει».
 251 Ἰὰ τρία ἀλλάγια ἐσμίξασιν ἀπὸ τῶν ἐναντίων
 καὶ εἰς ἕναν ἐκατέβησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως.
 Καλῶς τοὺς ἐπεδέξατο καὶ οὐκ ἐδείλιασάν τοις.

246. τοις. ἐπροσφώνησεν ὅτι νάρματώθοῦσιν 247. υἱοὺς. ἐπαραιγγει-
 λεν. τοις ἐλάλη 248. ἐπαραιτέ τέντα κεολο. φουσατα 249. προσεκοί-
 δράμεται. ἔνθ' ἄνα τοις εβρίται 250. ἐξάκονα τοις δέσαιτε. φέρεκαί
 τοις ὧδε 251. μετὰ. ἐκίνοισαν ἀπέκη 252. καὶ ἀφόντης ἐπλήσιασαν
 μιλλίον ἕναν τόπον 253. ὁ ἀχιλλεὺς. πανατούρκλον ἐκεῖνον 253. τὸν
 πρῶτό τοις ἐξάδελφον πολλὰ ἡγαπήμενον 254. ἐπαρεσί. φλαπούλο να
 τω ἰδοῦσι ὄλη 255. ἡδὼν. πλῆθος ἀπείρον ὁ πάντουρκλος ἐκίνοσ
 257. ἐδείλιασεν τῶν ἀχιλλέαν λέγη 258. πόλλα πουλίτζια. τῶν κάμπον
 κατεβένον 259. οὕτως ἀσίτητροῦμεν ὀσίηῆρακες ταπερδίκηα
 260. τοῦτω ἡπερέθαύμασεν ὁ ἀχιλλεὺς 261. ἡ δώδεκα. εὐθῆς ἐπλαλή-
 σαν 262. ταλάγια καταξήαν 263. ἐκύνος τοις. μεμόνομένος 264. κα-
 θεαυτῶν ἐλεγων κρημα. ἐχη 265. τατρία ἀλάγια ἐσμίξασιν ἀπο τον ε-
 νάντεϊον 266. ἡς ἕναν ἐκατέβησαν. τοῦ ἀχιλλέως 267. καλὸς τοις
 ἐπεδέξατω. οὐκαϊδίλησαν τοις

Ἦν εἶδες ἀγούρους θαυμαστούς, σπαθίου δοκιμασμένους.
 οὐδὲ ἄλλον ἐδευτέρονεν γὰρ μήν τον ρίξῃ κίτου.
 Ἠράσος μέγαλον ἔποικεν εἰς ὄλα τὰ φουδάτα. 270
 ὁμοῦ δὲν ἐδυνήθησαν διὰ γὰρ ποίσουν γίχος.
 ἀλλ' ὀπίσθεν ἐρήγησαν, ἐπὶ τροπήν ἐποίησαν.
 Ἀλλάγια τρία ἐχωρήστησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως,
 εἰς ἕναν ἐκατέρησαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως
 τὰ τρία ἀλλάγια ἔδειραν καὶ ἀνέστησαν ὡς ἄνδρες 275
 καὶ ἔπαυ τῶν πέντε τῶν υἱῶν τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων
 ἕναν ἐπίρην ὁ θυμὸς καὶ ἐτέδην εἰς τὴν μέσην
 καὶ τοὺς τριάκοντα ἔδειρεν ὡς ἱέραξ τὰ περδίκια.
 εὐθύς ἐξεχώρησαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ πέντε
 καὶ εἰς τὸν Ἀχιλλεῦ ὑπάγουσιν ἵνα τον πολεμήσουν 280
 Ἐωρίζεται ὁ εἰς ὁ ἀδελφὸς τάχατε ὡς ἀνδρειωμένος 281
 καὶ ἔπιλαλεῖ μετὰ σπουδῆς, κρούει τον κονταρέαν,
 ἀλλὰ ποσῶς οὐκ ἐσείστηκεν ἀπάνω ἐκ τῶ φαρῖν του.
 Ἐξίθαλέν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκείνος τὸ σπαθίον του
 καὶ εἰς τὸ ἔρμο τον ἔδωκεν ἀπάνου εἰς τὸ κεφάλιν. 285
 Ἔως τὴν σέλλαν λέγω σας ἐχώρισεν τὸν νέον,
 ὁμοῦ καὶ τοὺς ἄλλους υἱοὺς τοὺς δυὸ τοῦ βασιλέως
 ἐφόνευσεν καὶ ἀπέκτεινε, ὄλον του τὸ φουδάτον.
 Ὡς τον εἶδεν καὶ τον ἐγνώρισεν ὁ βασιλεὺς ἐκείνος

270. ναίηδες θαύμαστοὺς σπαθίου δοκίμασμένους 270. οὐδὲ ἄλλον
 271. δευτέρονεν ναμῆν. ρίξι 270. ἐπικεν. ὄλα τα φούδατα 271. ὁμοῦ δὲν
 272. δυνήθησαν διὰ να πίσουν ἴχος 272. ἀλὼπίσθεν ἐρήγησαν ἐπιτροπήν
 273. ἀλλάγια τρία ἐχωρήστησαν ἀπὸ τοῦ ἀχιλλέως 274. εἰς ἕναν
 275. ἐκατέρησαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως 275. τρία ἀλλάγια ἐδείραν. ἀνέστησαν ὡς
 276. ἀπετόν. τονειῶν. θαύμαστῶν ἐκείνων 277. ἕναν ἐπίρην ὁ
 278. θυμὸς καὶ ἐσαίρην. μέσην 278. τριάκοντα ἐδείρεν ὡς ἱέραξ. περδίκια
 279. εὐθύς ἐξεχώρηστησαν ἡ ἀδελφὴ καὶ ὁ 280. καὶ εἰς τῶν ἀχιλλεῦ ὑπα-
 281. γουσίην ἠνάτων πόλλέμισουν 281. χόρῆζαιται ὁ ἴς ὁ ἀδελφὸς τάχατε ὡς
 282. ἀνδρειωμένος 282. πικαλή μετὰ τὰ σπουδῆς κρούει τῶν κόνταρέαν
 283. ἀλλὰ ποσῶς οὐ καίσηστικεν ἀπάνω φαρῖν 284. ὁ ἀχιλλέυς ἐκείνος τῶ
 285. σπαθίον 285. τῶ ἔρμο. ἔδοκεν ἀπάνου ἴς τῶ κεφάλην 286. εὐς. πελαν
 287. ὁμοῦ. ἐχώρησεν τῶν 287. ὁμοῦ. τοὺς ἀλους ἡοὺς ὄλο βασιλέως
 288. ἐφόνευσεν. ἀπεκτεινε. ὄλοτοῦ φουδατο 289. ὡς τῶν ἴδεν. ἐγνώ-
 290. ρισεν ὁ. ἐκείνος

- 290 φεύγει πολλά ὡς ἐδύνετον εἰς τὸν ἴδιόν του τόπον
μετὰ τῶν δύον του υἱῶν τῶν ἐναπολειφθέντων.
Οὕτως διώξας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ δώδεκά του ἀγούροι
καὶ ἀπέσω τοὺς ἐκατέκλεισεν εἰς ἐδικόν τους κάστρον
μέχρι τὰς πόρτας ἔσωσαν καὶ ἐσέδησαν ἀπέσω·
10,α καὶ ἐξω ἐπεμείνανσι | μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως
296 καὶ ἐξήδαλον τὰ ἄρματα ἐπάνου ἐκ τὰ κορμιά τους,
μικρὸν νὰ παρηγορηθοῦν, νὰ πάρουν δαμνὴν ἀέραν
νόει ἄν τί ἐδόθησαν ἐκ τὴν πολλὴν ἰδρῶταν.
• Ὅμως ἐσκέπτετον λοιπὸν τὴν σύθεσιν τοῦ κάστρου.
300 Γυναῖκες ἐπαράσχυψαν τὸν ἄγουρον νὰ ἴδοῦσιν
καὶ μέσον τους ἐστέκειον ἢ ἐξαίρετος ἐκείνη,
ἐκείνη ἢ εὐγενικὴ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ,
τὴν ὕστερον ἐκέρδησεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκεῖνος.
Ἰδὼν δὲ ταύτην ὁ Ἀχιλλεὺς ἐτρώθη ἢ καρδιά του,
305 εὐθὺς ἐφάνη ἄφωνος ἐπὶ πολλὴν τὴν ὥραν.
Ἐδώκασιν τὰ ὄργανα ἔνδον τοῦ καστελλίου
καὶ ἔσβην εἰς τὴν πόρταν τους μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
Πάντες ὑπερεθαύμασαν τὸ κάλλος του τὸ τόσον,
τὴν ἡλικίαν τὴν θχυμαστήν, τὴν ἐρωτοφυγοῦσαν
310 καὶ ἐθαυροῦσαν εἰς αὐτὸν τινὰν νὰ μὴν φοβοῦνται
ἀμμὴ νὰ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ πατήρ του
καὶ ἐκεῖ νὰ κατοικήσουσιν διὰ τοὺς ὑπεναντίους.
10,β] καὶ τὸ καστέλλιν ἰσχυρὸν τὸ ἔποιεν ἀτός του.

290. φεγει πωλά ὡς ἐδίνετων ἢς ἡδίον. τῶπον 291. μετατῶν διον. τὸν
ὑὸν τὸν ἐναπόληφθέντων 292. οὗτος δίοξας ὁ. ἡδὲδεκά του αγουόρι
293. ἀπέσω τοῦς ἐκατέκλεισεν ἢσέδικόν του 294. μέχρι. ἐσώσεν. ἐσέ-
βησαν ἀπέσω 295. ἐξω ἐπέμινανσει μαι τατου ἀχέλεος 296. καὶ ἐξή-
βαλων τὰ ἄρματα ἐπάνου ἐκτὰ κορμιά τους 297. μίκρων να παρηγό-
ρίθοῦν ἀπάρουν δαμὴν ἀέραν 298. νόησάν τα ἐνόησαν. πόλην ἡδρότην
299. ὄμος ἐσκέπται τον λήπὸν. οίθεσην 300. γυνέκες ἐπαράσχυψαν.
ναδούσην 301. ἡ ἐξέρετος ἐκίνοι. 302. ἐκύνι ἢ εὐγενικὴ βασιλεος θυγά-
τηρ 303. ἡστερον ἐκέρδισεν. ἀχιλεὺς ἐκίνος 304. ἡδὴν. ἀχιλεὺς ἐτρό-
θην ἢ 305. εὐθὺς. ἀφονος ἐπιπολήν. ὄραν 306. ἐδόκασην. καστελλίου
307. σέβην ἢς. μεταχαράς 308. κάλλος 309. ἡλικίαν. ὄροτοφυγοῦσαν
310. ἐθαυροῦσαν ἢς. τινὰν να μὴν φοβοῦνται 311. ἀμεναέλθῃ
312. ἐκίνα κατικίσουσιν δια τους 313. καστέλην ἰσχυρὸν. ἐπικεν

Ἐμορφος τόπος, πεδινός, εὐάρεστος καὶ ὠραῖος.

Καθίζει, γράφει γράμματα, πρὸς τοὺς γονέους του στέλνει. 315.

τῆς δὲ γραφῆς ὁ πρόλογος πρὸς τὸν πατῆρ του γράφει.

Τὴν δὲ γραφὴν ὡς ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς εἰς χεῖρας.

ἐπλήθην ἢ ψυχίτζα του, ἐχάρην ἢ καρδιά του,

δόξαν ἀνέπεμψεν θεῷ καὶ πάντες οἱ ἐδικοί του

χαρὰν ἐποίησιν πολλὴν μετὰ πολλὰς ἡμέρας. 320

Ἐναν ἐποίησαν κεφαλὴν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς του

διὰ τὰ κρατῆ τὰς χώρας τους τὰ τὰς περιφυλάττη

καὶ τὰ κρατῆ, τὸ δίκαιον τινὰς τὰ μὴν ἀδικῆτι.

Ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα ὑπᾶσιν πρὸς ἐκεῖνον.

Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ Ἄχιλλεύς, ἔρχονται οἱ γονεῖς του, 325

εἰς ἀπαντὴν ἐξέβησαν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες

καὶ εἰς τὴν χώραν ἦλθασιν ἀπέσω εἰς τὸ καστέλλιν

τὸ θαυμαστόν, τὸ ἰσχυρόν, τὸ ἔκτισεν ἐκεῖνος.

Ὅριζαι ζωγραφίζουσιν τὸν Ἐρωταν τὸν μέγαν

καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων· 330

«Ἐρως μου, ποῦν' τὰ τόξα σου καὶ ποῦν' ἡ δύναμι σου;

Γραφή τοῦ Ἄχιλλέως πρὸς τὴν κόρην 11,α

Παρακαλῶ σε, ἀφέντρια μου, τὰ σέβης εἰς ἀγάπην.

Καὶ πάλε τί σε ἔφταισα καὶ τί κακό σ' ἐποίησα

καὶ τὴν καρδιάν μου σύρριζην ἐξαγασπᾶς καὶ ρίχνεις.

Ἐμὲ σπαθίαν οὐκ ἔκοψαν, κοντάριαν οὐδὲ δλως, 335

πόλεμον οὐ φοβήθηκα ποσῶς, αὐθέντριά μου·

314. ἔμορφος, πεδυνός ἐβάρεστος. ὀρέος 315. εκαθίζει γράφει γράμματα.

στέλνι 317. ὄς. ἡς χίρας 318. ἐπλήθην ὑψηλήτζα. ἢ 319. ἢ ἐδικί

του 320. ἀρὰν ἐπίκασην πολλὴν μεταπολάς ἡμέρας 321. ἕναν ἐπίκαν·

322. διάναικρατί. χώρας. νάτας 323. νακρατί. δίκαιον τινὰς ναμὴν ἀδι-

κίται 324. ἡ δέσπινα ὑπάσην. ἐκύνων 325. μαθῶν. τοῦτο ἀχιλεύς. ἢ

γονίς 326. ἡς. ἐξέβισαν. γυνέκας 327. ἡς. χώραν ἦλθασιν ἀπέσω ἡς.

καστέλην 328. ἰσχυρόν. ἐκίνος 329. ὀρίζαι ζωγραφίζουσην τονέροταν

τῶν 330. προσεκύνων· μεταδακρύων.

post 330. τῆς. πρὸς τὸν ἀχιλλεὺν (πρὸς. Σάθα σ. 151) 331. ερος. ποῦντα. ποῦν ἢ

332. παρακαλο ἀφέντρια μου νασέβης ἡς ἀγάπην 333. εὔτεσα. σε πικά-

334. κάρδια. σίρριζην ἐξαγασπᾶς. ρίχνης 335. ἐμὲ σπαθίαν οὐκ αἰκώ

ψαν κοντάριαν οὐδεῦλος 336. φώβήθηκα ποσῶς

- ἔσφαξες τὴν ψυχίτζα μου καὶ γάνω τὴν ζωὴν μου.
 Ἐάν μ' εὐρηγς τοῦ θελήματου σου ἔξω τοῦ ὀρισμοῦ σου,
 τὸν ἑαυτὸν μου δίδω τον καὶ ὄλην μου τὴν καρδίαν
 339) καὶ ὡς ξένον καὶ ἀλλότριον ἄς με καταφονεύσουν.
 Εἶμαι τοῦ θελήματου σου, δούλος τοῦ ὀρισμοῦ σου,
 διὰ τί νὰ πάσχω, νὰ πονῶ, νὰ με καταμαράινης ;
 Ἄρνούμαι καὶ τὰς χάριτας καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους
 καὶ εἴ τι ὀρήσης, ἀφέντριά μου καὶ ἐδική μου κόρη,
 340) ἔρισε καὶ ἄς με πτύσουσιν καὶ ἄς με καταφονεύσουν.
 341) **Πιττάκιν τὸ ἀπέστειλεν ὁ νεώτερος πρὸς τὴν κόρην**
 «Χαρτί σε πέμπω, λιγερή, χαρτίν, ἀλλ' ἀπὸ πόθου,
 πιάσε το μὲ τὰς χεῖράς σου, μήν το κοινοδοξήσης
 νὰ μάθης πῶς μαραίνομαι, κόρη μου, δι' ἐσέναν
 342) καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ κοιμηθῶ νύχταν τε καὶ ἡμέραν.
 «Παρακαλῶ σε, ἀφέντρια μου, μυριοχαριτωμένη
 τὸν ἔρωταν νὰ δέξῃσαι μεσίτην τῆς ἀγάπης
 καὶ τὴν καρδιά μου δρόσισε, πολλὰ ἔνε φλογισμένη».
 Καὶ τὸ πιττάκιν ἔστειλεν καὶ ἔπάγει πρὸς τὴν κόρην.
 343) Ἡ κόρη γοῦν το δέχθηκεν τοῦ νέου τὸ πιττάκιν,
 ποσῶς οὐδὲν ἐκλίθηκεν νὰ ἔλθῃ εἰς ἀγάπην,
 ἀλλὰ γοργὸν ἐκάθησεν, γράφει τον τὸ πιττάκιν.

Γραφή τῆς κόρης πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν

«Κύρις μου, τὸ πιττάκι σου εἰς χεῖράς μου ἔδεξάμην.
 Οὐκ οἶδα τ' εἶνε τὸ πονεῖς, οὐκ οἶδα τ' εἶν' τὸ πάσχεις.

337. ἔσφαξες ψυχίτζα. γάνω. ζωὴν 338. εἰάν μεευρηγς. θελήματοῦ σου
 ἔξω. ὀρήσμοῦ 339. αἰαυτῶν. ὄλην. καρδίαν 340. ὄς. ἀλώτρηον ἀσμέ κα-
 τὰφονεύσουν 341. ἡμε. θελήματου. ὀρήσμοῦ 342. ναπαῦσχονα πόνω να μέ
 κατάμαράινης 343. ἄρνούμε. χαρήτας. σίγγενοῦς. φίλους 344. ὅτι ὀρήσεις.
 ἐδική μου κόρη 345. ἄς μεπίσουσιν. ἄςμε 346. πίτακην. απεστίλενονεότε-
 ρος 347. πέμπο λιγερή χαρτίν ἀλαποπόθου 348. μετασ χίρας. κινοδοξίαις
 349. ναμάθης πὸς μαρένομε κόρη διέσέναν 350. κε δὲν πορὸ νακιμιθῶ νί-
 χταν. ἡμέραν 351. παρακαλό. μυριοχαριτομένη 352. τονέροταν. τίς ἀγάπης
 353. δρόσισαι πολάνε 354. το πιτάκην ἔστειλεν. πάγει. την 355. ἡ κόρη
 γοῦν. τὸ πιτάκην 356. ποσός. ἐκλίθηκεν ναέλθῃ 357. ἀλα. ἐκάθισεν γράφι
 το πιτάκι Post 357. γράφή τῆς 358. κῆρις. τοπιτάκι. ἡς χηράς 359. οὐκί-
 δα τίνε το πονεῖς οὐκίδα τίν το πάσχεις

Ἄν σε μαραινούν οἱ ἔρωτες καὶ πάσχεις διὰ πόθον, 360
πολλὰ τοὺς παρεκάλεσα ἵνα σε συμπαθήσουν.
Ἐγὼ δυνάστην ἔρωτα ποσῶς οὐδὲν φοβοῦμαι·
ἔλη ἀκαταδούλωτος τοῦ ἔρωτος τυχάνω.
Ἐὰν πονῆς, τὸν ἔρωταν ὑπόμενε γενναίως,
ἐὰν δέ]οῦ πονῆς καὶ οὐ δύνασαι τοὺς πόνους νὰ βαστάζης, 12,α
μόνος σου γὰρ νὰ φονευτῆς, μόνος σου ν' ἀποθάνης». 366
καὶ τὸ πιττάκιν ἔστειλεν ὡς πρὸς τὸν Ἄχιλλεαν.

Πιττάκιν τὸ ἀπέστειλεν ὁ νέος

Καὶ πάλι θλίβομαι εὐγενικῆ βασιλέως θυγάτηρ.
Βαρῦ με φαίνεται πολλά, μεγάλῃν θλίψιν ἔχω
τὸ πῶς οὐδὲν προσκλίνεσαι εἰς ἔρωταν νὰ ἔρθης. 370
Οἱ ἔρωτες μ' ἐμάραναν ἐμένα τὸν ἐδλέπεις
κέγώ, ἀφέντρια, τὸν ἔρωταν νὰ τον παρακαλέσω
νὰ ρίψη βέλος εἰς ἐσὲν νὰ σε καταμαραίνῃ
νὰ ἐγνωρίσης, ἀφέντριά μου, τὸ τί ἔνε ἡ ἀγάπη ;»
Ἡ κόρη ἐδιέβηκεν, ἦλθε νὰ τον πιάσῃ 375
καὶ ἐκεῖνός την ἐδόξεψεν καὶ ἀγάπην τὴν ἐδῶκεν
καὶ τὴν καρδιάν της ἔκαψεν τὴν εὐγενικωτάτην
καὶ ἀπαὶ τὸ δένδρον ἐπέταξεν καὶ ἐχάθην ἀπ' ὀπρὸς της.
Ἐστέναξεν, ἐδάκρυσεν καὶ γράφει πρὸς ἐκεῖνον 12,β
ὅπου ποτὲ οὐκ ἤθελεν οὐδὲ χρειάζεται τον, 380

360. ἄν σε μαραινούν ἱ ἔρωτες. πάσχεις διαπ. 361. ἵνα. συμπαθήσουν
362. ἐγῶ. ἔρωτα ποσός. φοβοῦμε 363. ὄλι ἀκαταδούλωτος. ἔρως τυχάνῳ
364. ἔρωταν. γενέος 365. πόνῆς. δίνασε τοῦς. βαστάζης 366. μώνο. ναφόν-
νεύτις μώνο: ναπόθάνης 367. πητάκην ἔστηλεν ὅς. τῶν ἀχιλέαν. Post. 367.
πίτακη. απεστειλεν ο 368. καὶ πάλαι θλήβομαι εγενηκῆ ἱ βασιλέος θυγάτηρ
369. βαρήμαι φαίνεται πολὰ μὲ πάλην θλήψην ἔχω 370. τὸ πὸς οὐδὲν
προκλήναισε ἧς ἔρωτανἀέρθης 371. ἡ ἔρωτες μὲ μάρ. ἐμένα. ἐβλέπης·
372. καὶ γὼ ἀφέντρηα. ἔρωτανατῶν παρακάλέσο 373· ναρήψι. ἦσασὲν νασὲ
κατάμαρένι 374. ἐγνόρησις ἀφέντρηά. τί ἐνε ἡ ἀγάπι 375. κόρη ἐδιέβηκεν
ὑλθενὰ τὴν πιάσι 376. ἐκῆνος. ἐδόκεν 377. κάρδια τις ἔκαψεν. τὴν νεῦ-
γενήκωτάτην 378. ἀπέτο δένδρον. ἀπόπρὸς 379. ἐδάκρυσεν κεγράφη. ἐκοί-
νον 380. ὅπουπόταῖ. οἶθελεν οὐδε εχρῖάζεται

τώρα δὲ γοῦν τὴν ὕστερον δουλεύει τὴν ἀγάπην.
Ἄλλὰ γοργὸν ἐκάθησεν καὶ γράφει πρὸς ἐκεῖνον

Γραφή τῆς κόρης πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν

«Χαρτί σε πέμπω, ἐρωτικὴ ἀθένητη εὐγενικέ μου.
Ἐποίησεν ὁ ἔρωτας θέλημά ἐδικό σου.

385 Τὸν νοῦν μου τὸν ἀμέτρητον ἐκατεδουλώσες τον,
τὸν πύργον τῆς καρδίτζας μου τὸν ἰσχυρὸν καὶ μέγαν·
ὅπου ἐθάρρουν πάντοτε ποτὲ νὰ μὴ χαλάσῃ.

ἔρως σαγίτταν ἔσυρεν καὶ κατεχάλασέν τον
καὶ εἰς πόθον τῆς ἀγάπης σου ἤφερεν τὴν ζωὴν μου

390 καὶ ἔλα παρηγόρια μου, γοργὸν νὰ σε συντύχω».

Κ' ἐκεῖνος γοῦν δεξάμενος τῆς κόρης τὸ πιττάκιν
ἐχάρην ἢ ψυχίτζα του, ἐτρόμαξεν ἢ καρδιά του
καὶ τοὺς ἀγοῦρους ἐλάλησεν καὶ ταῦτα τοὺς ἐλάλει.

13,α Ἀκούσετε μυστήριον.] καρδίας καὶ ψυχῆς μου.

395 Λόγον ἔχω, συντρόφοι μου, θέλω νὰ σας συντύχω,
Δι' ἐμέναν ἀγρυπνήσετε μόνο τὴν νύχταν τούτη
καὶ μὴ θαρρήτε, ἀγοῦροί μου, διὰ πόλεμο σας θέλω,
Ὅν γὰρ ἐνικήσατε προχθὲς τὸν μέγαν βασιλέαν
τὴν θυγατέραν του ποθῶ, θέλω νὰ τὴν κερδίσω.

400 Μαραίνει γὰρ με ἐκ παντός ὁ Ἔριος καὶ με φλέγει».

Καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα γελῶν ἀπηλογήθη·

«οὐκ ἔλεγά σοι, δεσποτα, τοὺς ἔρωτας μὴ ψέγῃς ;

381. τώρα. γοῦν. ἡστερον δουλέβη 382. ἀλά. ἐκάθησεν. γράφη. ἐκοῖνον
Post. 382. τῆς. ἀχι-λιαν 383. χάρτι, πέπο ἐρωτικάι ἀυθῆντι εὐγενηκεμί
384. ἐποίησεν ὁ ἔρωτας 385. τόνουν. τον ἀμέτρητων ἐκατεδουλλωσες
386. τονκυργον τις 387. ὅπου ἐθάρουν πάντοται ποταιί. μί·χάλάσι 388. ἐ-
ρος σάγήταν ἔσήρεν. κάτέχάλάσέν των 389. ἦς. τις ἀγαπήσου. τὴν ζούν
390. πάρήγορηά. γοργὸν νασεσηντήχο 391. καὶ κοῖνός. δεξάμενος τοῖς.
πητάκην 392. υψηγήτζα. ἐτρόμαξεν ἢ κάρδιά 393. τοὺς ἀγοῦρους ἐλάλη-
σεν. ταυτα τους ἐλάλη 394. ἀκουσεται μισιρηον 395. εχο σιτροφη. θέλο
να σας σιγητήχο 396. ἀγρήπνύσαιται μόνο τηνήχταν τοῦτι 397. μί θαρήται
αγοῦρη. σας θέλο 398. ὄν. ἐνῆκοῖσαιται πρόχταις 399. θεγάτέραν τοῦ πό-
θῶ θέλο νὰ τὴν κερδίσο 400. μαρένη. ὁ ἔρος καὶ με φλέγη 401. ἦς. ἐπι-
λογίθι 402. ἐλεγάσι δεσπότα. ἔρωτας μι

Ἔτι νῦν μάθης τὴν ἰσχὺν καὶ δύνάμιν τὴν ἔχουσαν.
 Οἱ πάντες ἐτοιμάσθησαν, ὄλοι ἀρματωμένοι
 ἐδώκασιν τὰ βούκινα, πηδοῦν, καβαλλικεύουσαν 405
 καὶ εἰς τὴν μέσην τοὺς ἐστήσανσι τὸν Ἀχιλλεὺν ὡς ἄστρον.
 Ἐτίσασιν εἰς τὸ λαμπρὸν κουβούκλιον τῆς κόρης.
 Μίαν λογὴν ἐφόρεσαν οἱ δώδεκά τοι ἀγοῦροι,
 σιεφάνια πανέμορφα, καβάδια ὠραιωμένα.
 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐφόρεσε βλαττὴν μετὰ λιθομαργάρου 13,β
 καὶ ἀπάνου πάλε κυπρικὸν μετὰ λιθομαργάρου 411
 Ἐδώκασιν τὰ ἔργα, πηδοῦν, καβαλλικεύουσαν
 φαρία γὰρ ὑπόψηλα καὶ θαυμαστά τοῦ κάλλους
 καὶ ἄλογον τοῦ ἔστρωσαν μαῦρον, ἀλλὰ φουδοῦλιν.
 Ἐκλινεν γὰρ ὁ ἥλιος, ἐσέβηκεν ἡ νύχτα, 415
 ἄνεμος γαληνούττικος ἐπέκρουγεν τὰ δένδρα.
 ἔτρεχεν ὕδωρ πάγγλυκον ἐκ τοῦ δένδρου τὴν ρίζαν,
 τὰ πάντα δὲ ἐρωτικά χαρίτων πεπλημένα
 Καὶ ἡ κόρη κλαίων ἔστεκεν, κλαίων ἐμυρολογᾶτον
 ἐνύσταζεν λιγούττικον, ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην, 420
 ἐκδέχεται τὸν ἀγοῦρον νῦν ἔλθῃ νῦν τὸν συντύχη
 καὶ εἰς χρυσὸν τὸν πλάτανον ἔκατzen ἀηδόνιν.
 Νῦν εἶδες πῶς ἐθλίβεντον καὶ ἤλεγεν διὰ τὴν νέαν.
 Ἐκείνη ἀπὸ τῆς κλίνης τῆς ὡσάν ἐπροσηκώθη
 Καὶ ἀποκάτου ἐκάθησεν ἔστην ρίζαν τοῦ πλατάνου. 425
 Καὶ πρὸς τὴν ἀηδόνιν ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων

403. τότε. μάθης. ἰσχύν. δύναμιν 404. ἡ. ἐτίμασθησαν ὅλη ἀρματω-
 μένην 405. βούκινα πηδοῦν καβαλλικεύουσαν 406. ἡστὴν μέση τοῦ ἐστήσανσι
 ἀχιλλεὺς 407. ἐτίσασιν ἡς. λαμπρὸν κουβούκλιον τῆς 408. ἐφόρεσαν ἡδὲ
 κά. ἀγοῦρη 409. σιεφάνια πανέμορφα καβάδια ὠραιωμένα 410. ὁ ἀχιλλεὺς
 ἐφ. βλάττη. λιθόμαργάρου 411. ἀπάνου παλαι κοίπρηκον. λιθόμαργάρου
 412. ἐδώκασιν. πηδοῦν καβαλλικεύουσαν 413. φαρία. θαύμ. κάλλους 414. ἀλο-
 γῶν. ἔστρωσαν. ἀλαφοῦδοῦλιν 415. ἐκλινεν. ὁ. ἐσέβηκεν ἡ νύχτα 416. γα-
 ληνούττικος ἐπέκρουγεν 417. ἐτρεχηνίδος πάγγλυκῶν ἐκ· 418. ἐρωτικά
 χαρίτων πέπλειμένα 419. οἱ κόρικλέον ἐστ. κλέον ἐμυρολογᾶτων 420. ἐ-
 νύσταζεν λιγούττικον ἐπ. εἰς. κλίνην 421. ἐκδέχεται. ἀγοῦρον νῦν. νῦν τὸν
 συντύχη 422. χρυσόν. ἀηδόνην 423. νῦν εἶδες πῶς. ἔλεγεν διὰ τὴν 424. ἐκεί-
 νη τις κλίνης τις ὡσάν ἐπροσηκώθη 425. ταῖδονην. πολλῶν δακρύων

- 14,α]«ἀηδόνιν μου πολύπονον, ἐρωτικόν μου ἀηδόνιν,
 εὐχαριστῶν σε, ἀηδόνιν μου, ὅτι πονεῖς τὸν πόθον
 τὸν ἔχω εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου.»
- 430 Ἐν ὅσῳ ταῦτα ἔλεγεν ἡ κόρη μετὰ τὸ ἀηδόνιν
 εὐθὺς τὸν κτύπον ἤκουσεν τῶν θαυμαστῶν φαρῶν.
 Ἦν δὲ καιρὸς ἀπὸ τοῦ νῦν ὥρα μεσονυκτίου,
 ἔδὲ καὶ φέγγος ἔμνοστον καὶ νύκτα τῆς ἀγάπης.
 Εὐθὺς ἐλιγοθύμηρεν, τρέχει εἰς τὴν φισκίνα.
- 435 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγύριζεν ἀπέξω ἀπὸ τὸν τοῖχον
 καὶ τὸ φαρὶν ἐπέζευσεν, ἐσπάρραξεν ὡς πάρδος
 καὶ τὸ κοντάριν ἐπήξεν, ἐπήδησεν ἀπέσω.
 Οἱ δώδεκα ἐτριγυρίζασιν ἀπέξωθεν τοῦ τοίχου
 καὶ κείνη οὐδὲν ἐγνώριζεν, ἐσέβηκεν ἀπέσω
- 440 καὶ εἰς ἀπορίαν ἔπεσεν τὸ πῶς γὰρ τὴν συντύχην.
 Καὶ εἰς τὸν χρυσὸν τὸν πλάτανον κρατεῖ τὴν ἄκ τὸ χέριν
- 14,6 Καὶ ἀ]τρέμει κ' ἡ καρδία του βλέποντα τόσον κάλλος
 καὶ ἀπὸ τὴν γῆν σηκόνειν τὴν, κρατεῖν, καταφιλεῖ τὴν,
 ἀπάνου τῆς ἐπλέκετον καὶ χόρτασιν οὐκ εἶχεν
- 445 πάρι οὐκ ἤθελέν ποτε τὸν ἔρωταν πληρῶσαι·
 ἕνα καὶ πάλιν γίνονται ἀμφοτέρω κ' οἱ δύο
 καὶ ἀπὸ τὰ καταφιλήματα καὶ τὰς περιπλοκάς τους
 τὰ δένδρη τὰ ἀναίσθητα ἀντοδονοῦσιν πλέον.
 Οὕτως κατέλαβεν ἡ αὐγὴ καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγει
- 450 «ἐγείρου, χρυσοπτέρουγε φάλκε ἀπὸ τῆς κλίνης,

427. αἰδῶνην. πολήπονον ἐρωτικόν. αἰδῶνην 428. ὄτη πονῆς. πόθον
 429. εχο. τὴν. μετασοῦ. τὴν ψυχὴν 430. ἐνώσο ταῦτα ἔλ. ἡ κόρη με. αἰδῶ-
 νην 431. θαύμαστον φαρῶν 432. εἰν. καιρὸς. ὥρα μεσανυκτίου 433. εδε-
 καιφέγγος ἔμνοστον 434. ἐληγῶθῆμησεν τρέχι ἦς. φῆσκοίνα 435. ἀχιλες
 εχ. ἀπέξω ἀπὸ τῶν τυχῶν 436. τῶ. ἐπ. εσπαρ. ος 437. τῶ. ἐπήξεν ἐπή-
 δεισεν 438. ἐτριγυρίζασιν ἀπέξωθεν. τῆχον 439. κῆνι οὐδὲν ἐγνώριζεν ἐσέ-
 βηκεν ἀπέσο 440. ἀπ. ἐπήσεν τῶ. νατὴν σὴν τῆχην 441. τῶν χρῆσόν. κρά-
 τή. χαιρην 442. ἀτρέμι (τὸ πρῶτον γράμμα εἶνε ἴαν δυσανάγνωστον) κικάρδία-
 βλέπωντα τόσων κάλος 443. σικωνην. κρατῆς καταφιλή 444. ἀπ. ἐπλ. ου-
 κοῖχεν 445. πάρι οὐκείθελεν ποτέ. ἐρ. πληρῶσαι 446. ἕνα καὶ παλην. ἀμ-
 φοτερη κὶ δύο 447. κατάφ. 448. ἀνέστητα αὐτῶδ. πλέον 449. οὔτος-
 αὐγῆ. ἐκοῖνον λέγη 450. ἐγύρου χρυσόπτ. κλίνης

ὑπάγαινε ἔτιν μητέρα σου ἡμέρα τώρα φθάνει.
 Αὔριον πάλιν ἄνθος μου, ἀπαντυχεῖ σε θέλω.»
 Ἐλάχτισεν τὸν μαυρόν τευ, τρέχει πρὸς τοὺς ἀγούρους
 καὶ πάλιν εἰς τὸν ἔρωταν ὑπάγει πρὸς τὴν κόρην.
 Τοὺς ἀγούρους του ἐλάλησεν καὶ πρὸς ἐκείνους λέγει. 455
 «Δεῦτε πάλιν, ἀγούροι μου, ὑπάμεν πρὸς τὴν κόρην,
 ὑπάμεν νὰ χορτάσωμεν κάλλος τὸ ὠραιωμένον
 καὶ ἔπιλαλήσετε] ἔμπροσθεν, ἀφῆτε ἔμην ὀπίσω 15,α
 νὰ ρίξῃ βλέμμα εἰς ἐσᾶς ἐκείνη νὰ σας βλέπῃ
 καὶ εὐθὺς ἐγὼ κατόπισθεν νὰ ἔπιλαλήσω μόνος 460
 καὶ τὴν καρδιά της σύρριζον νὰ τὴν ἐξανασπάσω.
 Ἐπιλάλησαν καὶ οἱ δώδεκα καὶ ὑπάσιν πρὸς τὴν κόρην·
 Ἡ κόρη δὲ τὸ δειληγὸν ἀκούσασα τὸν κτύπον
 εἰς ἡλιακὸν ἐξέβηκε κ' ἐστάθη καὶ ἐρώταν·
 «καὶ ποῖος ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἔνε ὁ ποθητός μου;» 465
 Ὁ Ἀχιλλεύς ἐλάχτισε τὸ θαυμαστὸν φάριν του,
 χαμογελῶν διέβηκεν ἀπέμπροσθεν τῆς κόρης
 καὶ ἡ κόρη, ὡς τὸν ἐγνώρισεν ὅτι ἐκεῖνος ἔνε,
 εὐθὺς ἐλιγοθύμησεν, ἐπῆγε νὰποθάνῃ
 ἀπαὶ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν τὴν εἶχεν εἰς ἐκεῖνον. 470
 Ἡ βάγιαίς τὴν ἐσίχωσαν τὴν κόρην παραυτίκα
 καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἔλεγαν τὸν θαυμαστὸν Ἀχιλλεῦν·
 «στράφου, αὐθέντη εὐγενῆ καὶ γύρισε, ἀνδρειωμένε,
 ἰδὲ καὶ κα]ταχόρτασε τὰ θαυμαστά της κάλλη 15,β

451. ηπαγενε ἡς ἡμέρα τορα φθάνῃ 452. αὔριον πάλιν ανθός. ἀπαν-
 τυχι. θέλι 453. τον μαβρον. τρέχι. τους 454. πάλιν ἡς τονέροταν ὑπάγι
 455. ἀγούρους ἐλάλισεν. προς ἐκίνοους λέγι 456. δεύτε πάλιν ἀγούρι. ὑπά-
 μεν προς 457. ὑπάμεν ναχορτασομεν κάλος το ὄρεομενων 458. πιλαλίσει^ε
 ἐμ. αφίται. ὀπήσο 459. ναρῆξη βλέμα ησέ σας εκοίνοι νασάς βλέπι
 460. ευθῆς εγὼ κατόπησθεν νὰ πῆλαλήσο 461. κάρδια. σῆρηζον νατὴν ἐξα-
 νασπάσο 462. επίλαλήσαν. κίβ. ἡπάσιν. τὴν 463. ἡκῶρη. τοδιλῆνον ακουῦ-
 σασα. κτήπωγ 464. ἡς ἡλίακὸν ἐξέβηκαι. ἔστάθιν. ερώταν 465. πισσ ἀπὸ
 τοῦς δώδεκα ἔνε ο ποθητός 466. αχίλές ἐλάχτησαι τοθαυμαστῶν φαρήν
 467. χαμογελόν. απεπρόσθεν 468. υ. ὄστων ἐγνώρησεν ὄτηεκείνος ἔναι.
 469. ευθῆς ἐλίγόθη θιμίσεν ἐπίγενα πόθάνῃ 470. απειτην αγ τὴν πόλῆν.
 471. ἡ βάγεις τὴν ἐσίχωσαν. παρεύθικαν 472. προσεκοίνον 473. αυθέντι
 εὐγενῆ. γήρησε ἀνδρῆύμένε 474. ἰδὲ. κατεχορτασε τα θαύματα τις κάλη

- 475 ἐτούτην πρέπει [πάντοτε] νὰ χαίρεται μὲ σένα.»
 Ἡ κόρη οὐκ ἐπέμεινεν ποσῶς νὰ τον ἐδλέπη.
 Ὅριζει παίρνουν στέφανον ἀπαι τὸ περιδόλιον,
 εἶχεν καὶ ἄνθη πάμπλουμα, ξένα ἐπταπλασίως
 ἐκράτειεν το εἰς τὰς χεῖράς του, ἔστεκεν ὡςπερ ἄστρον.
- 480 Ἄπαντες ἐδιέθησαν καὶ ἡ κόρη μετ' ἐκεῖνον.
 Ἐκεῖνος γοῦν κατόπισθεν στέκει καὶ ἀναρωτᾷ την
 «πῶς ἔχεις, κόρη εὐγενική, ψυχῆς παρηγορίαν ;»
 Ἡ δὲ «καλῶς» ἀντέφησε. — «Ἐστὴν ἐδικήν σου ἀγάπην
 τὸ μεσονύκτιον ἔρχομαι, κόρη, ἀπάντεχέ με,
 485 πλὴν, κόρη [μου] εὐγενική, βλέπε μή με προδώσης.
 Τοῦτο πληροφορῶ σέ το, εἰς τὸν θεόν σε ὀρκίζω·
 εἰάν ἤμῃ εἰς τὸ περιδόλι σου καὶ κάθωμαι εἰς τὸν κῆπον
 νὰ ἐξεύρης, νὰ μή με στρέψουσιν εἰάν ἦταν μυριάδες.
- 16,α Εἰ δὲ εἰς τὸ κλινάρι σου, κόρη, καὶ εἴρου]σί με,
 490 ὡςπερ γυναῖκα ἀνανδρον οὕτως νὰ με φονεύσουν.»
 Εὐθὺς ἡ κόρη ἐνεστενάξεν καὶ λέγει πρὸς ἐκεῖνον·
 «ἀκόμη οὐκ ἐπίστευσες ἐκ τὸν πόθο μου τὸν τόσον
 τὸ ἔνε, ἀφέντη, εἰς ἐσὲν καὶ ἔρωσ καὶ ἀγάπην,
 ἀμμ' ἔχει ὁ νοῦς σου στεναγμούς, θέλεις νὰ μ' ὀνειδίζῃς.
 495 νὰ θλίψῃς τὴν καρδίτζα μου τὴν πολυπόθητή μου ;
 Τοῦτο πληροφορήθητι· δι' ἐσέναν ἀποθαίνω,
 ἐσύ ἴσαι ἡ καρδίτζα μου, ἐσύ ἴσαι ἡ ψυχὴ μου.»

475. ἐτούτην πρέπει ναχεραται μεσαίνα 476. ἡ. ἐπέμεινεν ποσὸς νατω-
 νεβλέπι 477. ὀρήξη πέρνουν. απετο περήβόλην 478. ηχεν. αθι πᾶνπλουμα
 ξενα επτάπλασίως 479. εκρατηέν. ἡς. χείρας. εστεκεν οσπεραστρον
 480. απ. εδ. ἡ. μεταί κοίνον 481. ἐκοίνος. καὶ τόπησθεν οτέκοι. ἀναρωτᾷ
 482. πὸς ἔχης. εὐγενηκαὶ ψυχῆς παρηγορήαν 483. ηδεκαλὸς ἀνταίφησαι.
 ἐδικοῖν 484. μισάνηκτηον ερχομε. απάνται χέμαι 485. ευγενηκοὶ βλαῖπε
 μι. προδώσης 486. τουτου πλήροφοροσαί. τέν. σὲ ὀρκῆζο 487. εἰάν ἡμῃ
 ἦς, περήβόλη. καθομαι εἰς τὸν κῆπον 488. ἡξέβρης. να μι. στρέψούση.
 ἦταν μίρηάδες 489. ἡ. ἦστο κλήνάρη. κόρη· ἐβρουσήμαι 490. ὡσπερ γίνε-
 κα ἀναδρον οὕτως ναμε φόνεύσουν 491. Εὐθὺς ἡ κόρη ενεστεναξέν. λεγι. ε'
 κοίνον 492. ἀκόμι. επιστ. πῦθο. τὸν τόσον 493. τοέναι αφ. ὕσεσέν. ερος.
 αγ. 494. ἀμέχῃ ὀνούσου. θέλης. μοδίν ἡζης 495. θλήψης. καρδ. ποληπό-
 ἠητι 496. τουτο πλήροφόρηθιτι δίσαινανά πόθάνο 497. εσίησαι υ·κάρθ.

Ὡσάν τὸν λόγον ἔλεγεν ἡ κόρη πρὸς ἐκεῖνον
τὸ στέφανον τὸν ἔρριξεν τὸν Ἀχιλλεὺς τότε
καὶ κείνός το ἐδέξατο, κρατεῖ, καταφιλά το. 500

Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγύρισεν καὶ πρὸς τὴν κόρην λέγει·
εὔξου με, κόρη, εὔξου με· μή με ἀλησμονήσης.»

Ἐλάχτισε τὸν μαῦρόν του, τρέχει πρὸς τοὺς ἀγούρους.

Ἐκεῖνοί τον ὠνείδισαν, τάδε τὸν συντυχαίνουν.

οὐκ ἦτον καλόν, δέσποτα, τοιοῦτον πρᾶγμα ποιῆσαι. 505

Ἄν το γροικήσουν τὰ δέλφια της, πλέον γὰ τὴν φυλάγουν.

Ἐκεῖ ἐφτάσαν σύντομα καὶ πέζευσαν οἱ πάντες, 16,6

ἐπίασαν τὴν σκάλαν του, ἐπέξευσεν ὁ νέος

ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

Ἐφτασεν καὶ δλόφωτος, λελαμπρυσμένη νύκταν· 510

πηδοῦν, καθαλλικεύουσιν ὡς περ γοργοὺς πετρίταις

καὶ οἱ δώδεκά του οἱ θαυμαστοὶ ἀγούροι οἱ ἐδικοί του,

ἄρματωμένοι δυνατὰ καὶ κατοχειρομένοι.

Ἐκεῖνος πάλιν σύντομα μαῦρον καθαλλικεύει·

ἄσπρον εἶχεν εἰς ἔρωταν καὶ μαῦρον εἰς πολέμους. 515

Ἐκίνησαν, περιπατοῦτ, ἐφθάσασιν συντόμοις

καὶ ἀφ' ἔντου ἐπλησίασαν τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλιν,

τὸ καταλόγιον ἤρχισεν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ λέγειν·

εἶχεν καὶ τὴν κατάπλεξιν τοῦ τραγουδίου ἐτούτου·

«μὲ τὸ φεγγάριον ἔρχομαιν ἔσθον κῆπόν σου, κυρά μου 520

καὶ ἂν καιμᾶσαι ἔξυπνησε, ἂν στέκης ἔδγα ἰδέ με.

εσίησε υ 498. ὡσάν τών. ελ. ἡ. ἐκοῖνον 499. στεφ. ερήξεν. αχιλλεὺς
500. κήνος τὸ εδ. κρατή. κίταφήλάτω 501. αχιλλεὺς. λέγη 502. μί. αλι-
σμονίσις 503. τον μάβρον. τρεχί 504. ἐκίνοι. ονίδισαν. τον συντιχένουν
505. ιτων. πρᾶγμα πιήσε 506. ἂν γροικήσουν. τις. νατην φιλάγουν 507. ἐκί-
ευτάσαν. η. 508. ἐπ. 509. ἐκάθησεν ὡς. μετὰ χαρᾶς 510. εὔτασεν. ὀλο-
φοτος λέλα τρησμενη νυκταν 511. πιδοῦν κάβάληκαίβουσην ὅσπερ γοργοῦς
πετρίταις 512. ἡδοδεκατου ἢ θαύμαστί ἀγοῦρη ἢ ἐδίκῃ 513. ἄρματώμαίνη
δίνατά. κατάφήρόμένη 514. ἐκοῖνος πάλιν σήντομα μάβρον καθαλλήκαίβη
515. ασπρον ἦχεν ἡσέροταν. μάβρον ἦ; 516. ἐκοῖνησαν περήπατοῦν εὔθά-
σασην σήντόμος 517. ἀφόντου. τῆς. κουβοῦκλιν 518. κατάλόγιον ἤρχισεν
ὁ αχιλλεὺς. λέγην 519. ἦχεν. κατάπλεξιν τοῦ τραγουδίου ἐτούτου 520. φεκα-
ρην ἔρχομεν. κοίπων. κοίρα 521. ἂν κύμασε ξήπνησε ἂν στέκεις εὔγα ἡδέμα

Κόρη πολλά σε ὀρέγομαι, νά σε καταχορτάσω.»

Λοιπὸ ἐκεῖ ἐσώσασιν τοῦ καστελλιοῦ τὴν πόρτα.

17,α Τοὺς ἀγούρους] του ἐπαράγγειλε νά τον ἀκαρτεροῦσιν.

525 Ἐκεῖνος τοῖνυ παρευθὺς, ἤρπαξεν τὸ κοντάριν
καὶ ὡς λέων ἐβρυχήστηκεν, ἐμούγκρισεν ὡς πάρδος
καὶ εἰς τὸ κάστρον ἀνέβηκεν, ἀπάνω εἰς τὸν πύργον.

Καὶ ἡ κόρη τὸν ἐνόησεν πῶς ἐσέβην ἀπέσω,
ἐκεῖ ἐσυναπαντήθησαν μέσον τοῦ παραδείσου.

530 Σφικτὰ ἐπερι . . . . ., γλυκέα καταφιλοῦνται,
τὴν νύκταν ὅλην ἐχαίρονταν οἱ δυὸ ὡς καὶ τὴν ἡμέραν.

Τότε πάλε ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν κόρην συντυχαίνει·

«Ἐλα, κόρη εὐγενική, νά παῖμε εἰς τὰ γονικά μας
νά εἶδες καὶ τὴν μητέρα μου τὴν πολυποθητὴ μου.»

535 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπήδησεν ἀπάνου ἀπαὶ τὸ κάστρον
καὶ πρὸς τὴν κόρην ἔλεγεν μετὰ πολλῆς ἀγάπης·
«βλέπε, κόρη [μου], ἐρωτικὴ εἰς χεῖράς μου νά πέσῃς
καὶ εἰς τὰς χεῖράς του ἔπεσεν ἡ κόρη παραυτίκα.
Ἐκεῖνός την ἐδέχτηκεν, κρατεῖ καταφιλαῖ την

17,β καὶ πρὸς] τοὺς δώδεκα ἔλεγεν ἀγούρους ἐδικούς του·

541 «ἄς χωριστοῦσιν ἀφ' ἡμῶν οἱ ἡμισοὶ μ' ἐμέναν
καὶ σὺ, ἐξαδέλφε Πάντρουκλε μετὰ τῶν ἄλλων ἕξι,
δίδω σε τὴν καρδίαν μου, δίδω σε τὴν ψυχὴν μου
εἰς χεῖράς σου τὴν ἔπαρε, δράμε εἰς τὰ γονικά μου.

522. κόρη πολὰ. ορ. νασὲ καταχορτάσο 523. λοιπὸ ἐκεῖ ἐσώσασιν κά-
στελλίου 524. τοῦς ἀγοῦροῦς. επαράκηλενα τὸν ἀκάρτεροῦσιν 525. ἐκεῖνος
τὴν παρευθὺς εἴρπαξεν τὸ κοντάρην 526. ὡς λεὸν ἤβρυγήστηκεν ἐμοῦ κρη-
σεν ὡς 527. ανεβηκεν ἀπανοῆς τῶν 528. η. ἐνοησεν πῶς ἐσέβην ἀπέσο
529. ἐκοί εἰσιν ἀπάντήθικαν. παραδείσου 530. σφικτὰ ἐπεριλάπαθικαν γλί-
καῖα κατάφιλοῦντε 531. νικταν ὅλην ἐχεροῦντα ἡδίοσος καὶ τὴν ἡμέραν
532. παλαὶ ὁ ἀχιλεὺς. σὴντιχένη 533. ἔλα κόρι εὐγενήκοι νάπαῖμε ἡς ταγόν-
νηκά 534. νάηδες. τὴν μιτέρα. πολήποθητί 535. ὁ ἀχιλλεὺς ἐπίδισεναπ. ἀπε
τῶ 536. ἐλ. μεταπολῆς ἀγ 537. βλέπε νορη ἐρότικοί. χιρας. νά 538. ἡς.
χίρας. ἐπ. ἡ. παραυτίκα 539. ἐκοῖνος τὴν ἐδέχτικεν κρατή καταφιλά
540. ἱβ. ἐλ. ἀγοῦρους ἐδικούς 541. ἄς χόριστούσην ἀφήμων ἢ ἡμῆσι μεμ.
542. οἱ ἐξαδέλφε πάρτουκλε μετὰ τὸν ἄλων ἕξι 543. δίδό. κάρδ. δίδο. τὴν
ψυχὴν 544. ἡς χηρα σου τὴν ἐπαρε ἡς ταγόνήκα

545 Εὐθύς ἐκαβαλλίκευσεν, ἐμπρός του τὴν ἐπήραν.

Τραγούδιον τοῦ Ἀχιλλέως

«Περδίκιν γῦρα εἰς τὸ κλουβὶν ἀδούλωτον τοῦ πόθου
ἀδούλωτον, ἀπείραστον ἔρωτος καὶ ἀγάπης
καὶ τὸ περδίκιν ἦρπαξα καὶ τὸ κλουβὶν ἐφήκα
καὶ μὲν κανεῖς οὐκ ἔνοιωσεν ἀπαὶ τοὺς ἐδικούς τους
καὶ ἂν ἔχη αὐθέντη πούπετα ποῦ ἐκράτειεν τὸ περδίκιν ὄσθι
ἄς το γυρεύση σύντομα μὴ δράμη καὶ ὑπαγάλη.»

Καὶ τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς κόρης
πήδοῦν, καβαλλικεύουσιν ὡς γέρακες πετρίτες
μετὰ φουσάτα πάμπληθα, ἀριθμίτα ὡς ἄστρον.

Ὡς περ πουλιά ἐξεπήδησαν ἀπέσω ἐκ τὸ κάστρον. ὄσθι

Ὁ Ἀχιλλεύς ἐλάλησεν πάλε τοὺς ἐδικούς του 18,α

«ἀπέξω τοὺς. . . . . νὰ μὴ ἔχουν πόθεν φύγουν.

Ἐμένα ἀφῆτέ με ἔς αὐτοὺς νὰ χαίρωμαι μὲ ταύτους
πλήν βλέπετε μὴ φονευθοῦν οἱ γυναικάδελφοί μου
καὶ θλίψω τὴν καρδίτζα τῆς τῆς πολυποθητῆς μου. ὄσθι

Ὡς λέων ἐδρυχήστικεν, ἐπήδησεν ὡς πάρδος,
μόνο ἐκ τὴν φωνίτζα του τὴν πανωραιωμένην
τριακοσίους ἐδειρεν ὡς ἱέραξ τὰ περδίκια
καὶ πάλε εἰς τὴν σύνταξιν οὐκ οἶδα πόσοι γᾶταν.

Ἐπήδησεν ὡς ἱέρακας, ἐγύρισεν ὡς φάλκος, ὄσθι

545. ευθύς εκαβαληκεύσεν ἐπρὸς τὴν ἐπήραν. — Μετὰ στ. 545. τραγούδιον τοῦ ἀχιλλεύς. — 546. περδίκην ἦβρα εἰς τὸ κλουβίην ἀδούλωτον 547. ἀδούλωτον ἀπείραστον ἔρωτος 548. περδίκην ἦρπαξα. τοκλούβην ἐφήκα 549. μὲν κανῆς. ἐνοιωσεν ἀπετοὺς ἐδικούς 550. ἀνεχὴ αὐθέντη ποῦ πέτε. ἐκράτιέν τὸ περδίκην 551. τὸ γυρεύση σήντομα μιδραμί. ἠπαγένη 552. τῆς φωνῆς ἀκούσαντες ἠδέλφη τῆς 553. πήδοῦν ἀριθμήκεβουσην ὡς γέρακας πετρίτες 554. μετὰ. πᾶνπληθα ἀριθμίτα ἕως ἄστρον 555. ὡς περ πουλίαν ἐξεπήδισαν ἀπέσω ἐκ τὸ κάστρον 556. ὁ ἀχιλλεύς ἐλάλησεν. τοὺς ἐδικούς 557. ἀπέξω τοὺς φηρήσεν νὰ μὴ ἔχουν. φύγουν 558. ἐμένα ἀφῆται μαι σα- τοὺς. χέρομε μεταῦτους 559. βλέπεται. φονεύθοῦν ἠγίνεκαδέλφη 560. θλίψω, τῆς τῆς πόληποθητῆς 561. ὡς λέων ἐδρυχιστικεν ἐπήδησεν ὡς 562. φωνήτζα. τὴν πανόρεομένην 563. τριακοσίους ἐδειρεν ὡς ἠέραξ τὰ περδίκια 564. πάλε ἦς, σήνταξην οὐκ οἶδα πόσοι γᾶταν 565. ἐπήδησεν ὡς ἠέρακας ἐγύρισεν οφ.

ἑκατετσάκισεν αὐτοὺς, ραδδέαις καλαῖς ἐπῆραν.
 Καὶ εἰς ἀπ' ἐκείνους, λέγω σας, τοὺς ἀδελφοὺς τῆς κέρης
 τὸν Ἀχιλλέαν ἔδωκεν γεμάτην κονταρέαν,
 ἀλλὰ οὐδέν τον ἔσεισεν ἀπάνου ἀπα! τὴν σέλλαν,
 570 ἀλλὰ ἐγύρισεν γοργὸν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγει·
 18.β φιλῶ τὴν κονταρέ]αν σου καὶ τὴν καλὴ σου τόλμη,
 ὅμως ἀκόμη οὐκ ἔμαθες νὰ κρούγῃς κονταρέας,
 φιλοτιμῆσου με καλὰ κέγῳ νὰ σέ τῆς μάθω.
 Πιλαλιτὰ ἑκατέβηκεν, κονταρέαν τον ἔδωκεν.
 575 καὶ σύσσελον τὸν πέταξεν, δοξόβολον ὑπῆρχεν
 καὶ τοῦτον ἔλοι ἐφρίξασιν πραγμάτων τὰ ἐποίκεν.
 Ἴδόντες τοίνυ παρευθὺς οἱ γυναικάδελφοὶ του
 πεζεύουν ἐκ τὰ ἄλογα, πίπτουσιγ, προσκυνοῦν τον
 καὶ λέγουν τον· «αὐθέντη μου, κράτησον τὸν θυμόν σου
 580 ἐπεὶ τοιαύτην χάριταν σ' ἐχάρισεν ἡ τύχη·
 ἐπῆρες καὶ στανίο μας κρυφὰ τὴν ἀδελφὴ μας.
 Ἄμμῃ καὶ παρέπει σας μαζὴ νὰ χαίρεστε οἱ δύο
 καὶ· μείς νὰ σ' ἔχωμεν γαμπρὸν καὶ νὰ σε προσκυνοῦμεν.
 Ὁ θεὸς γάρ σ' ἐδόξασεν ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἦσαι
 585 καὶ γάμους νὰ πληρώσωμε εἰς τὴν πολλὴν σου ἀνδρία.»
 Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀχιλλεύς, τὸν λόγον τὸν ἐλέγαν
 19,α] ἑμαλακίστη ἡ ὄψις του, ἔπαυσεν ὁ θυμὸς του,
 ἐπέξευσεν ἐκ τὸ ἄλογον, κρατεῖ, καταφιλεῖ τους

566. ἑκατετσακισεν αὐτοὺς ραυδέες καλές ἐπίραν 567. ἡς ἀπεκοίνους
 λεγο. τοὺς ἀδελφοὺς τῆς 568. ἀχιλλεαν ἐδόκεν. κόδαρέαν 569. ἀλλά. τὸν
 εἰσισεν ἀπάνου ἀπε. πέλαν. 570. ἀλλά. ἐγύρισεν γοργὸν ἐκοῖνον λεγι
 571. φηλὸ κόταρέαν τολμι 572. σμος· αἰμαθες να. κοδαρέας 573. φηλότιμή
 σου μαι καλαί. γόνασε τῆς μάθο 574. πιλαλιτὰ ἐκάτεβηκαι κόνδαραιαν
 τότε δόκεν 575. σήσελον. τον πεταξεν δόξοβολόν ἡπίρχεν 576. τοῦτων
 ἀλη ἐφρηξοσιν πραγμάτων το ἐπίκεν 577. ἡδόντες τήνη παρευθὺς ἡ γίνε-
 καδελφὴ 578. πεζέβουν. ἀλ. πίπτούσιν πρὸςκοῖνοῦν των 579. λέγοῦν.
 αὐθ. κράτισων. θυμών 580. ἐπὶ τήναυτην χάρηταν σε χαροῖσεν ἡ τίχη
 581. ἐπίρες. στανίο. κριφὰ τιν ἀδελφὴ 582. ἀμῃ. πραιπή. μαζὴ να χερεστε
 ἡ δύο 583. μίς νασεεχομεν γαμπρὸν. νασέ πρὸςκοῖνοῦμεν 584. ὁ. σέ. ἀπὸ.
 νὴν αἴσε 585. ναπλήρσοσμε ἐκ τὴν πόλῃν· ἀδρία 586. ταῦτα ακ. ὁ ἀχῆ-
 λεὺς τὸν. ελ. 587. ἑμαλάκοιστι ὁ ὄψις. επ. ὁ θῆμός (τὸ ἔπαυσεν ὁ θυμὸς
 ἔγραφε καὶ δεύτερον. ἀλλ' εἶτα διεγράφη) 588. επ. ἀλ. κρατὶ καταφηλή

καὶ λέγει τούς· «ἀδελφία μου, ὑπᾶτε εἰς τοὺς γονεῖούς σας.
ἀλλ' ὅμως ὅ,τι ἐπάθετε ἀπὸ ἐδίκου σας ἦτον. 590

Δοιπὸν ἐλάτε σύντομα νὰ ποίσωμεν τὸν γάμον.»

Κ' ἔφτασεν καὶ ὁ Ἀχιλλεύς σύντομα εἰς τὴν κόρην
καὶ ἡ κόρη τὸν ἐδέξατο, κρατεῖ καταφιλά τον.

Ἡ κόρη δὲ ἐκέλευσεν, τὸν Ἀχιλλεὺν λέγει·

«τί ἦτον ὅπου ἤργησες. ἀφέντη μου, τὸ τίσον;» 595

Ἐκεῖνος δὲ ἐκέλευσεν καὶ πρὸς τὴν κόρην λέγειν·

«οἱ ἀδελφοί σου ἐξεβήσαν νὰ μας καταδιώξουν,

ἀλλὰ μὰ τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν πολλὴν μου ἀνδρεία

ἔσους εὐρήκα ὄμπρος μου ξυλίας τοὺς ἐδῶκα.»

Τοὺς ἀδελφούς σου ἀπέστειλα νὰ πᾶσι ἔστους γονεῖούς σου 600

νὰ τοὺς ἐπάρουν νὰ ἔλθουσιν νὰ ποίσωμε τοὺς γάμους.

Ἡ προσαπάντησις τοῦ Ἀχιλλεύος εἰς τὸν πενθερό του 605

Ἄφ' οὗ γὰρ εὐρεθήκασι τοῦ δειλινοῦ τὴν ὄραν

ἐχαίρουνταν ἀμφοτέρωι διὰ ἔλη τὴν νύκταν

μέχρι καὶ τοῦ προγεύματος τὴν ὄραν ἐκοιμοῦνταν.

Οἱ δώδεκα γοῦν τὸ πρῶτ' ἐπέδησαν θαρρῶντα 605

καὶ λέγουν τον· «αὐθέντη μου, ἔρχεται ὁ πεθερός σου

καὶ ὅς ὑπᾶμε κοί ἡμεῖς εἰς συναπάντησιν του

νὰ τον δεξώμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

Πηδοῦν, καβαλλικεύουσιν ὡςπερ γοργοὶ πετρίταις

μετὰ βουκίλων καὶ χαρᾶς, τοῦ κόσμου τὰ παιχνίδια, 610

589. λεγι. αδελφια. ηπατε ης τοὺς γονιῶν σας 590. αλόμος στη
επαθεται απο εδικό. ητον 591. λιπών ἐλάτε σήντομα ναπήσομεν. γάμων
592. κευτασεν. ο αχιλεύς σήντομα 593. η κόρη τον εδ. κρατι καταφήλά-
των 594. η κόρη. εγ. αχήλέαν λέγι 595. ητων ὅπου ηργησες ἀφέντι
596. εκόινος. εγελ. 596. λέγην 597. η αδελφή. εξεβήσανα μιάς κατά
διόξουν 598. ἀλαμά. αγαπι. πόλιν. αδρεία 599. ὄσους ηβρα ὄπρός. ξή-
λίης τοῦς εδόκα 600. αδελφούς απέστειλα. πάσι. γόνήοῦσου 601. να
τοὺς επαρουναέλθοῦσι νοπίσομαι τοῦς. — Μετά σι. 601. η πρόσάπάντίσις
τού αχιλέος ηστό. — 602. ἀφοῦ. εβραιθίκασι. δίληνοῦ τηνοραν 603. ἐχε-
ροῦντα ἀφότερη δια ὀλητήν ὑκταν 604. μέχρη. πρόγεῦματος. ὄραν
605. ηδῶδεκα. προδή εσ: θαρωντα 606. λέγουν των αυθ. ἐρχ, ὁ πεθερόν
607. και ὅς ηπάμε. ημῖς ησην ἀπάντισοῦν το 608. νατόν δεξάμεθα. ημῆς
μετα χαρᾶς 609. πήδοῦν καβαλλήκέρουσην ὡςπερ γοργί πετρίτες 610. μετά
βουκοῖνον. χαρᾶς τού. ταπεχνηδια

- ὑπᾶν εἰς συναπάντησιν μετὰ τὸν βασιλέαν,
 Ἐξέβη καὶ ἡ λιγερὴ μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως,
 καὶ ἀφ' οὗ τον ἐπλησίασαν ἀμφότεροι οἱ δύο
 τὸ ἄσπρο τὸ ἐρωτικὸ ὁ Ἀχιλλῆς-λαχτίζει,
 611 ὁ μόνος ἐπῆγεν ἔμπροσθεν, πεζεύουν, προσκυνοῦν τον.
 Ὁ πεθερὸς ἐπέζεψεν μετὰ τῆς δέσποινας του.
 20, α Εὐθύς περιλαμβάνου τον, γλυκέα καταφιλοῦν] τον,
 ἐπῆρέν τους, ἐπίγασιν ἀπέσω εἰς τὸ κάστρον
 καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγαν οἱ συγγενεῖς τῆς κόρης
 621 «Ἐδὲ φουδούλα καὶ ἄγουρος, ἐρωτικὸς στρατιώτης
 καλὰ καὶ εἶχεν τὴν ἀκοή, καλὰ καὶ τὴν ἀνδρείααν,
 ἀλλ' ἀκ τῆς θεᾶς φαίνεται ἔτι φρικτὸς ὑπάρχει.
 Χαρὰ ᾿ς καὶ εἰς τὴν ἐρωτικὴν ἐκείνην τὴν ὠραίαν
 ᾿ποῦ τον ἐπηκολούθησεν τὸν θαυμαστὸν ἐκεῖνον.»
 625 Ὁ βασιλεὺς ἠσπάσατο τὴν ἐαυτοῦ θυγάτηρ,
 κατονειδίξειν ἔλεγεν χαμογελῶν ἠδέως
 «πῶς ἐκατέλιπες ἐσὺ πάντες τοὺς ἐδικούς σου
 καὶ ἀγούρους ἠκολούθησες ἀλλότριους καὶ ξένους ;»
 Ἡ κόρη δὲ χαμογελῶν κάτου ᾿στην γῆν ἐθώρειν.
 630 Ἔστησεν γοῦν ὁ βασιλεὺς τὴν κόρην καὶ τὸν νέον,
 ἀπὸ τὸ χέρι τοὺς κρατεῖ καὶ λόγους τοὺς ἐλάλειν

Εὐχὴ τοῦ πεθεροῦ εἰς τὸν Ἀχιλλέαν

«Τέκνα μου, καλὰ θρέμματα, ψυχῆς παρηγορίαν,

611. υπάνησηναπάντησιν μετών βασιλεαν 612. υλίγερη. ἀηλέος
 613. τὸν ἐπλήσῆασαν ἀφύταιρη ὁ δίο 614. ἀσπρο. ἐροτικό ο ἀχίλῆς λα-
 χτήση 615. ἐπίγεν ἐπρ. πεζέβουν πρὸσκήνῆ των 616. ὁ πεθερὸς ἐπέζεψεν
 μετατοῖς δεσπίνᾶς της 617. εὐθύς περιλάπάνου τον γλίκέα καταφιλοῦν
 618. ἐπῆρεν. ἐπιγασην ἀπέσο εἰς 619. ἀλλήλους ἐλ. ἠσηγγενῆς τῆς 620. φου-
 δοῦλα. ᾠροτικόσ στρατιώτις 621. ὕγεν. καλά. ἀδρηῆαν 622. ἀλακ τῆς θεᾶς
 φενεται ὀτηφρικήτός ὑπάρχι 623. χαράσ. οἰς τὴν ἐροτικόιν ἐκοίνην. ὠρεαν
 624. τὸν ἐπικόλουθησεν των θαύμαστών ἐκοίνον 625. ὁ. ἐσπάσατο τὴν ἐαυ-
 τοῦ θυγάτηρ 626. κατόδίνήξεν ἔλεγέν χαμώγελὸν ἠδῆος 627. πῶς ἐκάτελή-
 πες ἐσὶ πάντες τοῦς ἐδικούσου 628. ἀγούρους ἠκόλουθισές ἀλότρηους
 629. ἠκόρη δὲ χαμόγελὸν κάτουστίγηνεθῶρην 630. ἐστῆσεν. ο βασιλέσ. κῶ-
 ρην. τόνεον 631. ἀπο. χερὶ τοῦς κρατὴ λόγους. ἐλαλεν.—Μετὰ στ. 631. πε-
 θεροῦ ἠσπτόν ἀχίλῆαν 632. θραίματα. παρήγορηαν

παρακαλῶ γάρ τὸν θεὸν νύκτα τε καὶ ἡμέραν
 γὰ σας ἀξιῶση γὰρ αὐτὸς νὰ σας εὐεργετήσῃ 20,β
 γὰ γίνεστε πολύχρονοι, στέμματος κληρονόμοι 135
 γὰ γίνεστε πολύχρονοι μέχρι μακροῦ τοῦ γήρως,
 νὰ μὴ σας ἔλθῃ λυπηρὸν τὰ ἔτη τῆς ζωῆς σας. »
 Αὐτὸ ἦτον ὁ γάμος τους, πᾶσα ἡ εὐλογία
 ἐκεῖ τοὺς ἐστεφάνωσεν, κρατεῖ καταφιλεῖ τους.
 Ἐγύρισεν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ἠφίλησεν τὴν κόρην 640
 ὁ βασιλεὺς ἐγέλασεν καὶ πάντες οἱ ἐδικοί του.
 Εὐθὺς ἐγένετο χαρὰ ἅπαντες εἰς ἐκείνους.
 Τὸ δειλινὸν ἐζήτησεν τὸ πρῶτόν του ἀγούρι
 νὰ σμίξουσιν νὰ δώσουσιν ἀλλήλως κονταρέαις
 μετὰ Ἀχιλλέως τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου τοῦ μεγάλου. 645
 Ἐσμίξασιν ἠπιλαλητὰ καὶ κρούουν κονταρέαις
 καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐχαίρετον βλέποντα τοὺς ἰδικούς του.
 Ἄλλος καλὸς νεώτερος, ἔμμορφος καθαλλάρης
 φραγκίτζης πολυερωτικός, ἔμμορφος στρατιώτης,
 ἀπέσω ἦλθεν ἠπιλαλητὰ νὰ δώσῃ κονταρέας 650
 καὶ πάντες ἐφοβέρισεν ἡ κονταριά του μόνον
 καὶ ὁ Πάντουρκλος τὸν ἠπιλαλεῖ], κρούει τον κονταρέαν, 21,α
 οὐδὲ αὐτὸς τὸν ἐσεισεν ποσῶς ἀπαὶ τῆς σέλλαν.
 Ὡς εἶδεν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν τόσῃν του τὴν τόλμην,

633. παρακαλῶ. τῶν. νύκτα τε καὶ ἡμέρας 634. νασας ἀξιῶσι. σὰς ἐβερ-
 γετήσῃ 635. ναγιγνέστε πολήχρονη στεῆματος κληρονόμι 636. να. πόλη χρο-
 νη μέχρι μακρον. γήρους 637. ναμισε ἔλθι λήπηρον τα ἔτη. ζοήσας
 638. ἦτον (ἐν μέσῳ διαγεγραμμένων ἄλλων γραμμάτων) ὁ γάμος. πᾶσα ἡ εὐλογία
 639. ἐκοί. ἐστεφάνωσεν κρατή κατάφιλή τοὺς 640. ἐγίρησεν ὁ ἀχιλλεύς. φή-
 λησεν. τὴν κόρην. 641. ὁ βασιλεὺς ἐγέλασεν. ἡ ἐδικοί 642. εὐθὺς, ἅπαντες
 -ῆς ἐκοίνους 643. δὴλῆνον ἐζήτησεν. πρῶτον. ἀγούρη 644. νασμιζούση
 ναδοῦσην ἀλλήλος κόνδαρες 645. μετατοῦ ἀχιλλέως. θαύμαστοῦ ἐκοίνου
 646. ἔσμιξασιν πηλαλητὰ. κρουουν κονταρέας 647. ὁ ἀχιλλεύς ἐχερέτων βλέ-
 πόντα τοὺς ἰδικούς 648. ἄλος κάλῳς νεότερος ἐμμορφος καθαλλάρης
 649. φραγκίτζης πόλη ὄρεο-τήκός ἐμμορφος στρατιώτης 650. ἀπέσο. πηλα-
 λητὰ ναδόση κόνταρέας 651. ἅπαντες ἐφοβέρησεν ἡ κόνταριά 652. ὦ πάν-
 τουρκλος τῶν πηλαλη κρούι. κόνταρήαν 653. οὐδε. τον εσεισεν πόσός ἀπε-
 τὴν σέλλαν 654. ὄσιδεν. ὁ ἀχιλλεύς τόλμην

- 655 τὸν Πάντουρκλον ἐλάλησεν, τοιαῦτα τότε λέγειν.
 «μὰ τὴν ἀνδρία μου ἦλεγα, Πάντουρκα, νὰ τον ρίξεις.»
 Ἀνεθιμώθη, ὄρισεν κανεὶς νὰ μὴν το μάθην,
 ὄρισεν νὰ τον φέρουσιν τὸν εμμορφον τὸν μαῦρον.
 Ἡ κόρη τὸ ἐγρόκησεν, κρατεῖ καταφιλά τον
 καὶ λέγει τον· «αὐθέντη μου καθέξου ἐσὺ καὶ τὸ ὄδης
 φόβουμάθ τον, αὐθέντη μου, αὐτόνο τὸν στρατιώτην.»
 Καὶ τότε ἐθυμώθηκεν καὶ ἄκου τί την λέγειν.
 «Ἄν σὺ σε ἴγᾶπου τὰ πολλὰ καὶ ἴπόθου τὰ μεγάλα,
 μιὰ σφοντυλιὰ νὰ σ' ἔκρουγαν νὰ ἔβγαιεν ἡ ψυχὴ σου.
 Δράκοντα σὺ περιπλακεῖς, λέων περιλαμπάνεις
 καὶ τὴν μικρὴν τὴν ἀλεποῦ οὕτως τὴν ἐφοδῆθης.
 Ὅμως ἐγὼ, ψυχίτζα μου, νὰ ἴδῃς τὸ τί εἶμαι,
 νὰ δείξω τὸν πατέρα σου τίνες ἀγοῦροι ἔχει.
 Εὐθὺς κοντάριν ἴρπαξεν βενέτικον μὲ τ' ἄστρον,
 21,6] ἡ ὄψι του ἐχάθηκεν μετὰ θυμοῦ μεγάλου
 670 καὶ ἀπὸ μακρὰν ἐπήδησεν κι' εὐρέθη καβαλλάρης,
 ὡς ἄστρον ἐξεπήδησεν καὶ εἰς τὸν φραγκόπλον ἦλθεν
 καὶ τὸν φραγκόπλον ἔλεγεν, γελῶντας συντυχαίνει·
 «στρατιώτη μου, οὐκ ἔμαθες πῶς κρούγουν κονταρέας»
 καὶ κονταρέαν τὸν ἔδωκεν ἀπανουθιά του ὄλη,
 675 σύσσελον τὸν ἐπέταξεν ὀμπρὸς ἔστον πεθερὸν του
 καὶ λέγει τον· «παράλαβε τοῦτον τὸν ἀνδρειωμένον

655. πάντουρκλον. τιαῦτα τὸν ἐλέγην 656. μάτην ἀδρία. ἦλεγα. νὰ τὸν
 ρίξεις 657. ἀνεθιμώθη ὀρήσενκάνης ναμίν τὸ 658. ὄρησεν νατὸν φέρου-
 σην. ἐμώρφον. μάβρον 658. ἡ κόρη το ἐγρόκησεν κρατὶ κατάφιλά 659. λέ-
 γη των αυθ. ἐσὴ καὶ τόδης 660. φόβουμέτων αυθ. στρατήοτην 661. εθί-
 μόθικεν. ἀκουτι τὴν λέγην 662. ανου σε. πόλα. μεγάλα 663. σφὸ τὴ λά
 νασέ κρῦγα να. βγειε ὕ 664. δράκόντασι περιπλάκοις λέον περιλαμπάνης
 665. μικρην. αλ. οὗτος. ἐφόβ. 666. ὄμος εγὼ ψυχίτζα. ναηδες. ἦμαι
 667. ναδίξο τὸν πατερα. τίνες αγοῦρη ἔχη 668. εφθῆς κόντάρην εἴρπαξεν
 βενέτικον μὲ τᾶστρον 669. ὄψι, μεταθιμοῦ μαϊγάλου 670. μακράϊαν ἐ-
 πήδισεν. βραίθι καβαλάρης 671. ὡς ἐξεπηδίσεν. ἰς φραγκόπλον ἦλθεν
 672. φραγκόπλον γελόντασὴντήχένη 673. στρατήοτή, ἐμάθες πὸς κρούγουν
 κόνταρέας 674. κόνταρέαν τὸν ἐδόκεν ἀπανου διὰ του ὄλη 675. σισέλον
 ἐπετ. ὀπρὸς τὸν 676. λέγη. τοῦτων, ἀνδρῶμένον

καὶ στρατηγὸν σου χρῖσ' τοῖο καὶ πρῶτον κονταρέαν
καὶ ὀπισθεν ἐγύρισεν ὁ Ἀχιλλεύς εἰς τὴν κόρην.
Ἡ κόρη τὸν ἐδέξατο, κρατεῖ, καταφιλά τον,
ἐγύρισεν, ἐκάθησεν καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρην. 680
«Εἶδες ἐψές τὸν ἄγουρον αὐτὸν τὸν ἐφοβήθης
τὸ τί πῆδημα ἔποικεν ὀπρὸς ἔστον βασιλέαν
πῶς τὸν ἔπε μέ κόλπον κονδαρίου
κάτεχε, κόρη εὐγενική, ψυχὴ μου καὶ ζωὴ μου,
οὐδὲ κανεὶς εὐρίσκει]ται διὰ νά με πολεμήση 682
Ἐχε το εἰς τὴν καρδίαν σου μέσα ἔστον λογισμόν σου. 684
Ἄφ' οὗ γὰρ ἐδιέβησαν ἡμέραις τῆς χαρᾶς τως,
εὐθύς ἀπεχαιρέτισαν οἱ ἐδικοί τῆς κόρης
καὶ σὺν αὐτοῖς ἐξέβησαν διὰ νά τον παραβγάλουν.
Ἦτον ὁ τόπος δύσβατος καὶ ὄλος καλαμώδης 690
λέων ἐξέβη φοβερός ἀπέσω ἀπ' τὸ καλάμιν
καὶ ὁ βασιλεύς ἐφώνησεν «ἄρχοντες, ἔδε λέων».
Εὐθύς πεζεύει ὁ Ἀχιλλεύς, κρατεῖ ἀπελλατῖκι
καὶ τὸν λέον ἐζήτησεν καὶ εἰς αὐτὸν κατέβη
καὶ ἰπελλατικιάν τὸν ἔδωκεν ἀπάνου ἔστο κεφάλιν, 695
τὸ ἀπελλατῖκιν ἔρηξεν, πιάνει τον ἐκ τὸ στόμα
καὶ μέσα τὸν ἐδίχασεν τὸν λέοντα εἰς δύο
καὶ ἄφηκαν τὸν λέοντα καὶ ἰπᾶσι τὴν ὁδὸν τους.
Ἐδιέβηκεν ὁ Ἀχιλλεύς ὡς δυὸ μιλλίων τόπον,

677. στρατηγὸν. κρηστονε. πρώτων κονταρέον 678. ὀπισθεν ἐγύρισεν
ὡ ἀχιλλεύς ἧς 679. ἦ. εδ. κράτη καταφῆλά 680. ἐγύρισεν ἐκάθησεν. λεγη-
κώρην 681. ἠδης. αγουρον αυτών (καὶ δεύτερον : τὸν αρουγον αυτών ἀλλὰ
διαγεγραμμένον) των ἐφοβήθης 682. τὴ πῆδιμα ἔπηκεν ὀπρὸς τὸν βασιλέαν
683. πὸς τὸν ἐπβλήτήξα κλόπον. κονδαρίου 684. κάτεχει κόρη εὐγενήκοι,
ψυχὴ. ζωὴ 685. οὐδὲ κανῆς ἐβρίσκειται διαναμε πολέμισι 686. τωιστὶν κάρ-
δίαν. στων λόγισμὸν 687. αφοῦ. ἐδιέβησαν ημερες τῆς χαρᾶ τος 688. ἐ-
φθῆς ἀπέχερέτισαν ἢ ἐδικοί τῆς κόρης 689. σην αυτῆς. διανατῶν πάραυγί-
λουγ 690. ἦτον ὁ. δισβατος. ὄλος καλαμόδης 691. λέον. φόβερός απέσο
απετὸ καλάμην 692. ὁ βασήλεύς ἐφονησεν ἰρχοντες ἔδε λέον 693. εφθῆς
πέξέβη ὁ ἀχιλλεύς κατὰ πρῶτον ἠρξατο γράφων ὁ γραφεύς : βασ.) κρατὴ ἀπελατῖκοι
694. τών. ἐζήτησεν. ἧς. ἔκατ. 695. και πελατήκοιαν τὸν ἐδόκεν ἰστοὸ κε-
φάλην 696. ἀπέλατῖκην ἔρηξεν πῆανῆ των 697. ἧς δίο 698. ἐφ. λέοντα
πᾶση. ὁδοῦν 699. ὁ ἀχιλλεύς ὡς δίο μίληον

700. εὐθύς ἀπεχαιρέτησαν οἱ συγγενεῖς τῆς κόρης·
ὁ Ἀχιλλεὺς εἰσχώρησεν μετὰ τῆς ποθητῆς του,
22.β τὴν κόρην τὴν ἐρωτικὴν καὶ τὴν ὠραιωμένην
περιλαμβάνει· τὴν σφικτὰ γλυκέα καταφιλεῖ τὴν
καὶ εἰς τὴν κλίνην ἔπεσεν τὴν ἔμμορφην ἐκείνην.
705. Λοιπὸν τὸ λέγω τὰ πολλὰ καὶ οὐδὲν τα περικόπτω ;
Ἐξή χρόνους ἐχαίρονταν ἀμφοτέρω· οἱ δύο
καὶ ἀφόντου ἐπληρώσαντο· ἕξη καὶ μόνο χρόνους
ὁ Χάρως τὴν ἐξέλειψεν τὴν χαρμονὴν ἐκείνην.
Τοὺς εὐγενεῖς ὁ θάνατος καὶ τοὺς ὠραιωμένους
οὐκ ἔλεει τὰ κάλλη τους· νὰ τα καταμαραίνῃ.
Ἐφθασεν καὶ ὁ θάνατος σήμερον τῆς φιδούλας
καὶ ὡς ἄστρον εἰς τὴν κλίνην τῆς ἐκοίτετον ἀπάνου
καὶ εἴ τις ποτὲ οὐκ ἐδάκρυσεν δάκρυ· ἀπὸ καρδίας
ἂν ἦτον λιθοκάρδιος τότες οὐν νὰ ἐθρήνα.
705. Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐστέναξεν μετὰ πολλῶν δακρύων
ἐπῆγεν καὶ ἐκούμπησεν πλησίον εἰς τὴν κόρην
καὶ ἡ κόρην ἐδάκρυσεν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγειν·
23.α ἔαν ἔχῃς δύναμιν πολλὴν καὶ θαυμαστὴν ἀνδρίαν
νὰ πάρῃς τὸ σπαθίτζι σου νὰ σφάξῃς τὸν ἐχθρόν σου,
720 ἀμμ' ἐκ παντός ἀφίνεις με καὶ ἄλλος με λαμβάνει».
Καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων
«ἂν ἦτον τρόπος, ὀμμάτια μου, νὰ ἴστεκετον ὀμπρός μου
καὶ ἂν ἦτον ὅλος σίδερον καὶ πάφρικτος ὡς λέων,

700. ἐφθίς ἀπεχαιρέτησαν ἰσίγγενῆς· κόρης 701. ὁ ἀχιλλεὺς τῆς κόρησεν
(ἀμφοτέρωθεν εἰς : ἐνικορησεν ;) μετὰ τῆς πόθητῆς 702. τὴν κ. καὶ τὴν ορεό-
τικὴν. ὠρεόμένην 703. περιλαπάνη. σφικτὰ γλήκαϊα καταφιλή 704. ἡστί
κλίνην ἔπεσεν. ἐμορφην ἐκείνην 705. λήπώ τη. ταπόλά. οὐδέν. περικόπτο
706. ἕξη. ἐγεροῦντα ἀφότερη ἢ δύο 707. ἀφ. ἐπλήρωσανση ἕξη 708. ὁ χα-
ρως τὴν ἐξέληψεν. χαρμονὴν ἐκείνην 709. τοὺς συγγενῆς ὁ θαν. τὸς ὠρεόμέ-
νους 710. ελεῖ τα καλή. τὰ καταμαρένη 711. ἐφθ. ὁ θαν. τῆς φιδούλας
712. ὅς. εἰς. κλίνην. ἐκίτετων. απ. 713. ὕτης-τ ποταί. ἐδάκρησεν δακρῆαπο
καρδίας 714. ἀνήτων λήθου κάρδιος τότε σου νὰ ἐθρίνα 715. ὁ ἀχιλλεὺς.
μετὰ πολλῶν δακρύων 716. ἐπῆγεν. ἐκούμπησεν πλησίον ὕστῃ 717. ἡ κόρην
ἐδάκρησεν. ἐκείνον λέγειν 718. δυνάμιν πολλήν. θαυμαστὴν ἀδρία 719. ναπα-
ρης σπαθίτζη να 720 ἀμ' ἐκ παντός ἀφηνεῖς ἄλλος με λαμβάνει 721. ὁ ἀχι-
λλεὺς τὴν ἐλ. μετὰ πόλον δακρῆον 722. ἀνήτων ὄρομος ὀμμάτια. ναέστεκεται
ὀμπρός 723. ἀνήτον ὅλος σίδερον. παφρῆκτος ὡς λέων

- ἀρματωμένος δυνατὰ καὶ κατοχυρωμένος
 ἃ δὲν τὸν ἔθετα ὡς νεκρόν, ἅς με λιθοβολοῦσαν. 725
- Ἄμμη ὡς κλέπτῃς ἔρχεται, κανεὶς οὐδὲν τὸν βλέπειν.
 Καὶ ἡ κόρη σιγήσασα μικρὴ φωνίτζα σύρνει,
 ἔδακρυσαν, ἔστέναξε καὶ πρὸς τὸν νέον λέγειν·
 «ὦ θαυμαστὲ καὶ δυνατὲ κύρι μου καὶ αὐθέντη,
 οὐδὲν γινώσκεις ἀκριδῶς τὴν βίαν τοῦ πολέμου 730
 ἐποῦ ἐπαραστάθηκες νὰ μὴ μας καταδράξουν ;
 Ἐκεῖνα ὅλα ἐπαρικήθηκα καὶ τοὺς γονεῖούς μου ἀφήκα
 καὶ τοὺς χρυσοὺς μου τοὺς] ἀδελφοὺς καὶ δλους τοὺς 24,6
 [ἐδικούς μου
 καὶ ἐσένα ἐκολούθησα. νὰ μὴ ἀποχωριστοῦμε
 Λοιπὸ παρ' αὐτὰ ἀφήκεις με καὶ ἄλλος με λαμβάνει ; 735
 Εὔξου με, αὐθέντη, εὔξου με, μὴ με ἀλησμονήσης.
 Οὐκ ἔμποροῦν τὰ χεῖλη μου νὰ σε συντύχου πλέον,
 οὐκ ἔμποροῦν τὰ ἴματα μου νὰ σε ἀνατρανίσουν.
 Τὸ φῶς μου ἐθαμπώθηκεν, πρὸς οὐδὲν ἐβλέπω
 καὶ ἡ φωνὴ τοῦ λόγου μου τῶρα κατακρατήθη, 740
 τὸ κάλλος μου ἠλλοιώθηκε, ἡ ἐμορφία μου ἐχάθη.
 Τοιοῦτο ἀκούσας ὁ Ἀχιλλεύς ἐκείνων τῶν ρημάτων
 εὐθύς ἐλιγοθύμησεν, ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην.
 Ὁ βασιλὴς καὶ ἡ δέσποινα τὸν ἄγουρον κρατοῦσι,
 μαύρας στολὰς ἐφόρεσαν οἱ δώδεκά του ἀγοῦροι, 745

721. ἀρματωμένος δυνατὰ. κατέφηρόμενος 725. ἃ. τὸν ἔθεταὸς νεκρόν
 ἅς με λιθοβολοῦσαν 727. ἀμὶ ὡς κλέπτῃς ἔρχ. κανῆς. τῶν βλέπειν 727. ἡ
 κόρη σιγήσασα μικρὴ φωνίτζα σήρην 728. ἔδακρυσαν. τόνεον λέγειν
 729. ὦ θαυμάστὲ δύναιτε κήρη. αυθ. 730. γινώσκεις ἀκριβῶς τῆβίαν τοῦ
 πολέμου 731. ἐποῦ ἐπαρασταθίκες ναμί 732. ἐκεῖνα ὅλα ἐπαρικήθηκα καὶ
 γονεῖούς. αφήκα 733. χρήσους. ἀδελφοὺς. ὄλους. ἐδικούς 734. ἐσείνα ἐκό-
 λούθησα ναμί ἀπόχριστοῦμαι 735. λήπὸ παραυτὰ αφήκεις. αλὸς μελάβιανη
 736. εὔξοῦμαι αυθέντει εὔξομαι μι. ἀλήσμονήσης 737. οἴκλήπώροῦν τα
 χήλη. νασὲ σηντίχου 738. ἠπόροῦν. νασὲ ἀνατρανήσουν 739. φῶς. ἐθαπό-
 θικεν πόσος οὐδὲν 740. ἠφόνῃ τού, τὸρα κατακρατήθη 741. κάλος ἠηλό-
 θικὲ ἡ ἐμορφία 742. τήουτω ακοῦσας ὁ βασιλὴς ἐκίνον. ρήματων
 743. εὐθίης ἐλιγοθίμίσεν επ. ἡς. κλίνην 744. ὁ. ὁδέσπινα ἀγοῦρων κρατοῦσι
 745. μαύρας στολὰς. ἡ δώδεκά. ἀγοῦρη

τάς κεφαλάς των ἐκλίναν, μεγάλην θλίψιν ἔχουν.

Ἡ κόρη ἐνεστέναξε καὶ πρὸς τὸν νέον λέγει·

«εὔξου με, αὐθέντη, εὔξου με, μή με ἀλησμονή]σης. 24,α:

Ἔλα με, αὐθέντη μου καλέ, γὰ ἀποχωριστοῦμε

750 δεῦτε πάλιν ἅπαντες ἄς ἀποχαιρετιστοῦμε,

ἢ γὰρ ψυχὴ μου ἐσπάραξεν, ὁ θάνατός με ἔπαρνει».

Καὶ πάντες ἐσυναχθησαν, ἔλοι καταφιλοῦν την.

ὁ λέων ἐβρυχήστηκεν καὶ τὴν στολήν του ρίπτει

καὶ τὸ μαχαίριν ἔρπαξεν γὰ δώση τὸν ἑαυτὸν του

755 καὶ οἱ δώδεκα τὸ ἔρπαξαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ νέου

Ἡ μήτηρ του καὶ ὁ κύρις του, ἔλοι οἱ ἐδίκοί του

θρήνον πολὺν ἐποίησαν μέγαν καὶ ὑπὲρ μέτρον.

Τίς γὰ ἔτον λιθοκάρδιος τότε οὖν γὰ ἐθρήνα

μέ ἔλην τὴν καρδίαν του καὶ μετὰ τὴν ψυχὴ του.

760 Τὸ λοιπὸν τότε ἔφθασεν ὁ θάνατος τῆς κόρης

ἐκείνης τῆς εὐγενικῆς καὶ τῆς ὠραιομένης.

Ὁ Ἀχιλλῆς ἐκοίτετον κείμενος εἰς τὴν κλίνην

ὡς ἄψυχος καὶ ἀνάστητος ὡσάν νενεκρωμένος.

746. κέφ. ἐκλίναν μαίγᾳλην θλυψην 747. ἦ. ἐνεσταγνησεν. τονεον λέγει
748. εὔξουμαι. εὔξουμαι μῖμαι ἀλήσμονή]σης 749. αὐθέντι. καλαί να ἀπό-
χορηστοῦμαι 750. παλην ἅπαντες ἄς ἀπόχερέτιστοῦμαι 751. ὁ. ψιχή. ὁ
θάνατος με πέρνη 752. πάντες ἐσίναχθησαν ὦλη κάταφηλούτην 753. ὁ
λέων ἐβρυχήστηκεν στολήν. ρήπτη 754. τομαχέσην ἔρπαξεν ναδόσι. ἐαυτων
755. ὠδόδαίκα τὴν ἰπάρξαν ἐκ τῆς χηρός τοῦ νέου 756. ὁ μίτιρ. ὁ κηρης.
κίλη ἢ ἐδίκοί 757. θρήνον πόλην ἐπίησαν. πόλην ἠπέρ μ. 758. νατων λη-
θόκάρδιος τὸ τέ σου ναέθρίνα 759. μεῶλην. κάρδια. μετὰ την 760. ληπών
εὔθασεν ὁ θαν. τῆς 761. ἐκοίνης τῆς εὐγένηκης καιτης ὠρέωμένης 762. ὁ
αχήλῆς ἐκήτέτων κοιμένος ης. κλη 763. ὁς ἀψηχος. ἀνέστητος ὡσάν νενε-
κρωμένος.